

HÄN ON TÄÄLLÄ TAAS. NEITI KEWÄT !

Jos Äijäasemalla istuttaisiin nyt, pönötettäisiin siinä ihmettelemässä, niin ajateltaisiin varmasti kevättä ja sen neiti-ihmistä.

Mutta kun ei istuta, ainakaan kovin suurella porukalla, tokkopa Aseman penkitkään ovat paikoillaan ja mitäpä ne siellä tekisivätkään tyhjänpanttina.

Kunkku-Ukko ymmärtää mistä on kysymys ja ymmärtää myös karavaanareiden ymmärtävän kysymyksen, miksi portti on kiinni.

”Elämme poikkeuksellisia aikoja” on jo käytössä kulunut sanonta, mutta ajankohtainen silti. Niitä nyt sitten vaan elellään ja yritetään puksuttaa kohti parempaa ja valoisampaa. Ja sitä kohti mennään.

Jotenkin tuntuu tuhlaamiselta nämä aurinkoiset päivät, mutta Ukko uskoo Akkaansa, joka toteaa auringon paistavan kesää kohti mentäessä ja niin pitääkin.

Kevät etenee ja kesä tulee, nyt on aika ottaa kaikki positiivinen ja hyödyllinen irti etenevästä valoisuudesta ja alkavasta vihreydestä, se jos mikä on lääkettä aikoihin, joita meidän Herramme muurahaiset elävät.

Äijäasemalla saatettaisiin aprikoida, onko kesä menetetty?

Kesää emme menetä, emme edes karavaanareina. Puhalletaan tovi ja hylätään ikävyyden lovi, vedetään henkeä ja ihmetellään tätäkin maailman menoa sekä poikkeuksellisia aikoja ja ladataan akkujamme tulevaan.

On nimittäin niin, että iloiset päivät ovat edessämme. Nyt jos koskaan on syytä miettiä miten kivaa, hauskaa ja juhlavaa Kunkun juhluvuonna tapahtuukaan ja sitä juhlintaa, joka meitä kaikkia odottaa.

Ottakaamme siitä jo palanen mukaamme, mieliimme !

Kunkku-Ukko ja Akka sekä Äijäaseman väki.